

חיות הטורף בתיבת נוח ובאמן הראולה
ראה/י הפתגם בשבת

בקידוש לבנה
עוצרים אנשים לאכול אוגו
ראה/י הפתגם ביום שני

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

אקחים ניצול לאולה אישי

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

ו' מרחשוון (24.10)

איך יפסיקו בעלי החיים לטרוף?

השבת קוראים בתורה על תיבת נוח. בתורת החסידות מוסבר, כי הפלא המדהים שהחיות לא הזיקו בתוך התיבה נבע מכך ששררה שם הארה אלוקית מופלאה שעידנה (אפילו) את בעלי-החיים ותרבתה אותם. כך גם יהיה בתקופת הגאולה, כפי שמתאר ישעיה הנביא: "וגר זאב עם כבש... לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי - [בזכות] כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים". הקדוש-ברוך-הוא יחונן את האנושות במנת-משכל אלוקית במינון כה גבוה, עד שתקרין מאורה גם על בעלי-החיים ותרסן את אופיים.

(ליקוטי שיחות כרך 2 לעמוד 16)

ז' מרחשוון (25.10)

אחדות אמיתית

החל מתאריך זה, החל השנה במוצאי שבת, מתחילים בארץ ישראל לבקש בתפילה על גשמים. האמת היא, שעל פי לוח השנה העברי כבר בשמחת תורה מתחיל החורף. אולם את הבקשות שירדו בפועל גשמים מעכבים ב-15 ימים, עד היום. כידוע, אחד המועדים שעלו בני ישראל לרגל בזמן בית-המקדש הוא בחג הסוכות. בימים ההם, בהתחשב באזורי היישוב היהודיים ובתנאי התחבורה, היו היהודים המרוחקים ביותר מבית-המקדש מיטלטלים בדרכים במשך שבועיים. לפיכך עכבו את הבקשה על הגשמים ב-15 ימים לאחר החג, כדי שהגשם לא יתפוס אף יהודי בדרכו הביתה. ההמתנה של כל העם למען אותם יהודים בודדים שבדרכים מדגישה את האחדות שבעם ישראל. היא מלמדת כי אף יהודי לא מסוגל ליהנות מהגשם כל עוד הוא יודע כי חברו עשוי לסבול מכך. אחדות ואהבת-אמת בינינו הן הדרך לגאולה השלמה שתבוא לכולנו יחד תכף ומיד ממש.

(על פי שיחת ליל ז' מרחשוון תשמ"ו, סעיף ז)

ח' מרחשוון (26.10)

קידוש לבנה - לקראת הגאולה

בלילה האחרון (יום ראשון בלילה, בערך ב-11:30) מלאו שבע יממות למולד החודשי של הירח. החל מרגע זה ועד להתמלאות הירח באמצע החודש, הוא הזמן לערוך את המעמד החודשי של 'קידוש לבנה'. לכתחילה, רצו לערוך את המעמד במוצאי שבת, כאשר אנחנו לבושים בבגדי השבת, אולם בעונת החורף - כאשר מוצאי שבת חל לאחר י' בחודש - נמנעים מלהמתין, מחשש שהלילות יהיו מעוננים ולא יוכלו לראות את הירח ולקיים את התפילה.

על גודל מעלת התפילה קבע הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח בשיחה נוקבת על "חשבון צדק" שכל אחד צריך לערוך בעצמו ועל התקופה בה אנו נמצאים, והגיע למסקנה פשוטה:

אומנם כל אחד צריך לתקן ולהשלים את החסרונות הפרטיים שלו בעבודת השם אך אין זה גורע ח"ו בכל השלמות של עם ישראל אשר עומדים ומוכנים לגאולה. ואם כן אין שום הסבר על כך שהגאולה מתעכבת. ולכן, המסקנה היא שהעניין תלוי במשיח עצמו שיוציא את ישראל מהגלות. ובכדי לתת ביטוי לעניין המשיח צריכים להוסיף ולהדר במצוות קידוש לבנה בה אנו מכריזים: "דויד מלך ישראל חי וקיים", ותובעים: "וביקשו את ה' אלוהיהם ואת דויד מלכם, אמנו!", כשהכוונה כאן למשיח בן דויד.

ראוי שתפילה זו תיערך בהמון רב ומתוך שמחה וריקודים והעיקר מתוך כוונה מיוחדת לזירוז הגאולה ותנועה של דרישה ובקשה על הגאולה, כאמור: "וביקשו את... דויד מלכם".

(על פי שיחת שבת פרשת נוח תשנ"ב, סעיף יב)

ט' מרחשוון (27.10)

מכתב שרשרת

מומלץ לערוך מכתב בו יופיעו דברי החיד"א (רבי חיים יוסף דויד אזולאי) בשם חז"ל (ילקוט שמעוני לתהילים, רמז תשל"ו) כי ראויים ישראל לגאולה בזכות עצם צפיתם אליה. יש להוסיף לכך את הציטוט שמביא הרד"ק (רבי דויד מקחי) ממדרש תהילים (מזמור יז), כי משמייים יבואו אלינו בטענות אם לא נתבע את בניין בית-המקדש. מכתב זה יש לשלוח לעשרה אנשים, ולבקש מכל נמען כי גם הוא ישלח אותו לעשרה אנשים נוספים, עד שיגיע המכתב לכל תפוצות ישראל. כך תחדור בכל העם המודעות לחשיבות הציפייה אל הגאולה.

(שיחת ליל ז' מרחשוון תשמ"ו, סעיפים א-ב)

י' מרחשוון (28.10)

העלייה הראשונה לתורה

על פי ההלכה, יש לכבד בעת קריאת התורה כוהן ולתת לו עללות ראשון. הסיבה לכך היא למנוע ויכוחים מיותרים בין האנשים, מי התלמיד-הכס המכובד ביותר הראוי לקבל את העלייה הראשונה. לפיכך, ברגע שיתגלה המשיח ויהיה ברור לכולם כי אין גדול ממנו, ייתכן שיעניקו לו את הזכות לעלות ראשון, למרות שאינו כוהן.

(שיחת שבת פרשת לך תנשי"א, הוספה לסעיף ח)

הגשה עריכה ועיבוד
מרכז חב"ד למושב צפון הנגב
052-8085770
הפרס 241 מעולם ט"ו
הפגם 241 מעולם ט"ו
Email: bhm@neto.net.il

גליון
106

פרשת נח
י"ב מרחשוון ה'תש"ע
(24-30/10/09)

סיפורים קטנים ואנשים גדולים

לפתע פתאום

מעשה היה, וכמה מחסיו של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח עמדו בסמוך לחדרו, ושוחחו ביניהם כיצד יתגלה מלך המשיח. זה אמר כך והשני תיאר זאת אחרת.

עודם מדברים, ודלת חדרו של הרבי נפתחה בפתאומיות, והרבי בעצמו עמד על הסף. נסוגו החסידים לאחוריהם בבהלה. התרצו פניו של הרבי, נענה ואמר:

"כך יבוא משיח-לפתע פתאום..."

(מלוקט מ"מביא גואל" של ר' מנחם זיגלבוים)

י"א מרחשוון (29.10)

השלמות - אחדות וגאולה

שלושה מזבחות בנה אברהם-אבינו בארץ-ישראל. המזבח השלישי והאחרון בנה חברון. מקום זה מסמל את השלמות של עבודת יהודי - אחדות וגאולה: כידוע, לפני שהומלך דויד בחברון הוא מלך רק על שבט יהודה, ובחברון התאחדו כל שבטי ישראל וקיבלוהו למלך עליהם. המלכה זו פתחה את הדרך אל הגאולה, כי לאחריה הובטח דויד מפי הקדוש-ברוך-הוא, כי לא תסור המלוכה מביתו ומזרעו לעולם, ואפילו כאשר תתחדש מלכות ישראל לעתיד לבוא ויתגלה המלך המשיח - הוא יהיה מצאצאיו של דויד.

(שיחת ליל ז' מרחשוון תשמ"ו, סעיף יז)

י"ב מרחשוון (30.10)

שיר בכל שלב

מספר ישעיה עולה כי בכל שלב בגאולה נישא שירות ותשבחות לקדוש-ברוך-הוא על כל מה שעושה וימנו. בפרק ל (פסוק כט) הוא כותב כי בעת שיעלו לרגל לבית-המקדש יישאו שירה: "השיר יהיה לכם כליל התקדש החג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר-השם אל צור ישראל", ובפרק כו (פסוק יט) הוא כותב על הרננה שתינשא בעת תחיית המתים: "יחיו מתיד... הקיצו ורננו שוכני עפר".

נא לשמור על קדושת הגליון

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

לזכות חנה רזון בת מיכלא ומשפחתם שיחיו לברכה והצלחה בגו"ר
לזכות חנה רזון בת מיכלא ומשפחתם שיחיו לברכה והצלחה בגו"ר
מוקדש ומודפס לזכות: לזכות חנה רזון בת מיכלא ומשפחתם שיחיו לברכה והצלחה בגו"ר

משיח והלגיז במדרשי חז"ל

טועמים בלי גבול
הוראת מלך המשיח מ-ט"ו באב
"כיון שנמצאים על סף הגאולה האמיתית
והשלימה שבה יהיו כל העניינים באופן של
בלי גבול – צריכה להיות ה"טעימה"...
מהבלי גבול של הגאולה ע"י ההוספה בענייני
תורה ומצוות באופן שלמעלה ממדידה והגבלה.
ובפרטיות יותר – הוספה בלימוד התורה....
כולל לימוד עין יעקב, אגדה שבתורה,
ש"רוב סודות התורה גנוזין בה"...
(משיחת ש"פ ואתחנן ט"ז פנחס אב התשי"א)

יד מקושריו על העליונה

ר' יהושע הלוי מ"פאר המנעולים", אסף את כלי עבודתו, זה עתה סיים להתקין סדרת מנעולים ואביזרים נוספים במפעל מוכר במרכז הארץ. עתה התפנה להרהר בציק הנכבד בעל חמש ספרות, הממתין לו.

משנכנס למשרדי החברה חש כי משהו לא כשורה, לאחר רגע התאמתו חששותיו עת זכה למקלחת צוננים ממנהל המפעל, שצרח- אדון נכבד, אנו סכמנו על פירמה מסוימת ואתה דחפת משהו אחר. אתה יכול לפרק הכל וללכת, מכאן לא תקבל אפילו שקל בודד! כל נסיונותיו של שוקי להסביר, כי לא היה ניתן להשיג את אותה הפירמה ומה שהורכב לא נופל ברמתו, רק העלו את חמתו של המנהל.

שוקי יצא ממשרדי המפעל מתוסכל מאוד. הוא טרח קשות וציפה לכסף זה לו הוא כה זקוק. בעבר שוקי ידע כי יש כתובת ואפשר לפנות לרבי מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א, אך לאחר ג' בתמוז עת הרבי נכסה מעיני רבים מה אפשר לעשות?

רק רגע, הוא שמע מידידו הרב בורכוב, שזכה לפרסם את ערוץ הכתיבה לרבי באמצעות 'אגרות הקודש' ואף הקים יחד עם זוגתו את מרכז 'אגרות הקודש' ברחובות, ופשוט כותבים לרבי ורואים ניסים ונפלאות! שוקי פנה מיד לרב בורכוב ושיתף אותו בצרתו. הרי בורכוב עודד את שוקי ואמר לו כי עליו לחזק את התקשרותו לרבי ולקבל החלטות טובות בלי נדר כדי להיות ראוי לברכה. עוד הוסיף הרי בורכוב, כי יש פסק של בית דין של מעלה כי יד מקושריו תמיד על העליונה! שוקי הבין את הרמז והזמין במקום 2 - זוגות תפילין רש"י וגם ר"ת 44 ס"מ כתב אדמו"ר הזקן מיסד חב"ד. תמורת התפילין הפשוטות שלו, וגם מזוזות מהודרות וגדולות בגודל 20 ס"מ הזמין וכן קיבל על עצמו את תקנת החת"ת (חומש, תהילים ותנאי היומין), מתקנת הרבי הקודם. על תקנה זו הרבי מעורר בכל הזדמנות וגם כסגולה לכל ענין, ובנוסף שוקי קיבל על עצמו להפריש מעשר מסכום הציק וזאת עשה מראש למוסדות הרבי כמובן.

הפ"נ (מכתב) הונס ביאקראיי לכרך י"ג ונפתח בעי"מ קלד-ה אגרת דתו: "...ובמ"ש בסיום מכתבו, מה יהיה הסוף. - הנה לפלא הספק ח"ו בזה, כי ידוע פסק בי"ד שלמעלה, אשר בכל ענין של תורה יראת שמיים ומדות טובות תהיה יד מקושריו והולכי בעקבותיו (של רבנו הזקן) על העליונה... והיה שיעשה זה בשמחה ובטוב לבב.

זו ממש תשובה קולעת אל המטרה, אמר שוקי בהתרגשות. לא חלפו מספר ימים והרי בורכוב האזין למשיבוין ולהפתעתו שמע את שוקי שר יחי אדונוני במשיבוין. אכן באותו הבוקר שוקי פתח את תיבת הדואר שלו והנה מעטפה הנושאת את לוגו המפעל מונחת לה בתיבה. ידיו רעדו בהתרגשות עת פתח את המעטפה, הציק בפנים, שוקי ממאן להאמין למראה עיניו והשמחה הציפה את כל ישותו. יש רבי בעולם תודה לא-ל, משתלם להיות מקושר!

אפשר לפנות למרכז 'אגרות קודש' בטל' 08-9493459 ניד 050-4101953
נוסח e-mail: 0524770362 igrot-kodesh@013.net

תלמוד בבלי ברכות יב, ב - יג, א

הערה: האותיות המודגשות הן מהמקור והשאר דברי קישור והסבר

אגדתא כל ימי חייך - להביא לימות המשיח

תנ"א (=שנינו במשנה חיצונית, 'ברייתא'. כלומר, שנתורה מחוץ לשישה סדרי המשנה): אָמַר לָהֶם בֶּן זֹמָא לְחַכְמַיִם: וְכִי מְפָרְיִן יְצִיאַת מְצָרִים לְיָמֵי הַמְּשִׁיחַ - וְהָלֵא כְּבָר נֶאֱמַר (ירמיה כג) 'הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה', וְלֹא יֵאמְרוּ עוֹד - חַי ה' אֲשֶׁר הָעֵלָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כִּי אִם - חַי ה' אֲשֶׁר הָעֵלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ צִפּוֹנָה וּמִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם' (משמע כי יחדלו להזכיר את יציאת מצרים)? אָמְרוּ לוֹ: לֹא שְׂתַעֲקֶךָ (הזכרת) יְצִיאַת מִצְרַיִם מִמְּקוֹמָהּ, אֲלֵא שְׂתַהֲא (הזכרת) שְׂעֵבֹד מַלְכֵיּוֹת (הגלויות האחרות) עָקֶר, וְיְצִיאַת מִצְרַיִם טַפַּל לוֹ. (ולדוגמה): כִּי יָצֵא בּו אֶתְּה אֹמֵר (בראשית לה): "לֹא יִקְרָא שְׂמִד עוֹד יַעֲקֹב, כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׂמִד" (כך נאמר ליעקב אבינו, ואף על פי כן ממשיכים לקרוא לו בשם יעקב! אלא מכאן ראייה שהכוונה היא) לֹא שְׂתַעֲקֶךָ (השם) יַעֲקֹב מִמְּקוֹמוֹ, אֲלֵא (השם) יִשְׂרָאֵל עָקֶר וְ(השם) יַעֲקֹב טַפַּל לוֹ.

חסידות וקבלה על התלמוד

פרוש פנימי מאת: כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

התבוסות השונות של כוחות הרוע

המשמעות הפנימית של הדילוג בין בן זומא לחכמים מוסברת בתורת החסידות: קיים הבדל מהותי בין תבוסת כוחות הרוע והטומאה ביציאת-מצרים, לתבוסתם בגאולה השלמה. ביציאת-מצרים נוצחו הכוחות השלייליים - אך לא נכחדו. בגאולה השלמה, לעומת זאת, ייכחדו כוחות אלה לנצח. וכמו שטאמר (זכריה יג, ב): "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ". וזו אפוא הייתה תמיחתו של בן-זומא: התזכורת היום-יומית של יציאת-מצרים נועדה לחזק אותנו במאבק נגד כוחות הטומאה, שהם היצר-הרע וכל מה שהוא מייצג. היא מזכירה לנו שבעצם, מדובר במציאות שכבר נוצחה בעבר, כך שבודאי נצליח להמשיך ולנצחה - עד להכחדתה הסופית מן העולם, בגאולה השלמה. לפיכך, כאשר כבר יסתיים השלב הסופי במאבק, והעולם כולו יתעלה למצב בו אין בכלל שמץ של רוע - ההיגיון אומר כי אין טעם להמשיך ולהזכיר את יציאת-מצרים!

על כך השיבו לו חכמים: נכון שבעת ההיא נתעלה למדרגה גבוהה וכבר לא יהיה רוע, אולם גם אז תהיה בנו מעלה רוחנית מסוימת אך ורק מכוחה של ההתמודדות עם הרוע כפי שהייתה ביציאת-מצרים. אמנם זו מעלה שטפלה בחשיבותה ביחס למעמד ומצב הכללי שלנו בזמן הגאולה, אולם עדיין זו תיקרא מעלה. ולכן גם לעתיד לבוא ימשיכו להזכיר את יציאת-מצרים.

ומעניין לעניין: מדוע השתמשו חכמים במשנה דווקא בניסוח 'כל ימי חייך - להביא לימות המשיח', ולא 'לרבות את ימות המשיח וכדומה? אלא שבכך הם רמזו, כי תמצית החיים של יהודי וכל רגע בהם - 'כל ימי חייך' - צריכים להיות חזורים באידיאל אחד: 'להביא לימות המשיח'. כיצד אני יכול להביא כבר את ימות המשיח בפועל ממש!

(על פי ליקוטי שיחות כרך טז עמוד 926 ושיחת שבת פרשת תולדות תשנ"ב סעיף יא)